

РЕШЕНИЕ

№ 5818

гр. София, 16.09.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 25.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **7099** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 233 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на В. Б. П., чрез процесуалния си представител адв. Ю. Б. срещу заповед № 3 – 8281 от 25.06.2012 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 2 и чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР във връзка с чл. 227, ал. 1, т. 6 от ППЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание – „порицание” за срок от шест месеца, считано от връчване на заповедта.

В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Твърди, че в същата липсват мотиви, обосноваващи налагане на дисциплинарното наказание. Твърди, че в оспорената заповед не се съдържа точно и пълно описание на обстоятелствата, при които е извършено твърдяното нарушение, не са посочени законовите разпоредби, които са нарушени и доказателствата, въз основа на които е установено извършеното нарушение на дисциплината. Счита, че така посочените недостатъци водят опорочаване на формата и съдържанието на оспорената заповед, като същевременно ограничават правото на защита. Посочва подробни аргументи, че процесната заповед е издадена след изтичане на предвидения двумесечен срок по чл. 225. ал. 1 от ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание. Иска съда да уважи жалбата и да присъди направените по делото разноски.

Ответната страна – директорът на Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен не изпраща представител в съдебното производство.

Софийска градска прокуратура не взема участие в съдебното производство.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателя заема длъжност по служебно правоотношение – полицейски инспектор VI степен в група „Оперативна дежурна част” към 09 РУП – СДВР, категория Г – III степен.

С писмо рег. № 1307 от 05.03.2012 г. по описа на дирекция „Инспекторат” – МВР, с вх. № ж – 34 от 05.03.2012 г. е препратен сигнал от Ц. Е. С. от [населено място] за изнесени данни за неправомерни действия от страна на полицейски служители при 09 РУП на СДВР във връзка със задържането на лицата А. Ц. С. и В. Р. Т. на 16.02.2012 г. Със заповед рег. № Оз – 293 от 07.03.2012 г. на директора на ГД „Охранителна полиция” – МВР е назначена комисия за извършване на проверка по изнесеното в сигнала.

На 08.03.2012 г. с процесната заповед е запознат заместник-директорът на СДВР.

Утвърден е план с рег. № ОА 2805 от 09.03.2012 г. за действията, които следва да бъдат извършени във връзка с проверката в 09 РУП – СДВР по сигнал вх. № Ж – 34 от 05.03.2012 г.

В хода на проверката са събрани писмени сведения от лицата: Ц. Е. С., А. Ц. С., Д. П. Д., М. В. М., П. Н. П., В. Б. П., В. В. Р., Р. А. Я., Н. С. И., Л. Ат. А. – С., В. Р. Т., С. С. П., К. М. К., Г. И. С..

С писмо рег. № Я – 12168 от 21.03.2012 г. са предоставени аудио и видео записи от дежурната на 09 РУП – СДВР за времето от 20.30часа до 23.00часа на 16.02.2012 г.

Към материалите са приобщени бюлетин за извършени криминални престъпления и груби нарушения на обществения ред на територията на 09 РУП за времето от 16.02.2012 г. до 17.02.2012 г., утвърден от дежурния полицаи П. и пом.дежурен В. Р..

Приложена е и справка рег. № 13538 от 27.03.2012г., изготвена от внд началник на сектор П. при 09 РУП – СДВР, съгласно която лицето А. С. е известен на органите на МВР през 2006г., когато е задържан във връзка с извършен грабеж. Отражено е, че за периода от 2007 г. до 2011 г. същият не е бил обект на оперативен интерес; задържан е през 2011 г. в 01 РУП – СДВР, като лицето не се води активен контингент по криминална линия. В справката са посочени данни за извършени грабежи на 14.01.2012 г., 05.02.2012 г., 10.02.2012 г., 14.02.2012 г., 16.02.2012 г.

Приложена е докладна записка от полицаи М. М. относно задържани лица в 09 РУП – СДВР до началника на 09 РУП – СДВР, в която е отразено, че след извършена проверка в ОДЧ 90 се установява, че към лицата А. С. и В. Т. има оперативен интерес във връзка със ЗМ 367. Приложени са заповедите за задържане на лицата заедно с протоколи за личен обиск и декларация.

Съгласно ежедневна ведомост с рег. № 39196/2012г., в работна смяна, като подвижна полицейска група за времето от 19.00 часа на 16.02.2012г. до 07.00 часа на 17.02.2012г. са назначени да изпълняват служебните си задължения полицейските служители: инсп. Д. П. Д. – П. – 900-1; пол. М. В. М. – П. – 900-1; пол. П. Н. П. – П. – 900-1. За старши на П. – 900- 1 е назначен инсп. Д. Д.. За времето от 08.00 часа на 16.02.2012г. до 08.00 часа на 17.02.2012г. като дежурен в група ОДЧ на 09 РУП – СДВР е определен инспектор В. Б. П. и помощник дежурен в група ОДЧ на 09 РУП –

СДВР полицаи В. В. Р.. Съгласно утвърден план от началника на 09 РУП – СДВР е проведен инструктаж. В нарядния дневник на П. 900 -1 са отразени поставените конкретни задачи.

В справката рег. № 2699 от 11.05.2012 г. на дирекция „Инспекторат“ е отразена следната фактическа обстановка: Около 21.35 часа, обхождайки маршрута си по [улица] до спирката на масовия градски транспорт срещу заведение „KFC“, патрулиращите полицейски служители М. М. и П. П. забелязват две лица. След като спират полицейския автомобил до същите, служителите се представят и изискват личните документи на лицата. След представянето на личните карти полицаите установяват самоличността на двете лица – А. Ц. С. и В. Р. Т.. За извършената проверка служителите докладват в ОДЧ своевременно. От извършената справка е установено, че лицата имат регистрация по чл. 198 от НК, помощник дежурният полицаи В. Р. – ОДЧ – 90 е отдала разпореждане на полицейския патрул П. 900-1 проверените лица да бъдат задържани и доведени в сградата на 09 РУП – СДВР.

Според нарядния дневник на АП 900 П. в 21.35 часа е извършена справка на А. Ц. С. и В. Р. Т., като по нареждане на ОДЧ лицата са задържани впоследствие в РУП, като след оформяне на всички документи А. С. е освободен.

Приложено е писмено обяснение от В. Б. П. – дежурен инспектор в ОДЧ в 09 РУП – СДВР във връзка с извършвана дисциплинарна проверка относно задържането на по-горе цитираните лица.

Изготвена е справка вх. № ж – 34 от 09.04.2012г. на комисията, определена да извърши проверка до директора на ГД „ОП“, съгласно която отдаденото разпореждане за задържане на проверените лица С. и Т. от страна на помощник дежурния в 09 РУП – СДВР – полицаи В. Р. е незаконосъобразно и необосновано, тъй като не са били налице данни за съпричастност в извършване на престъпление по чл. 198 от НК. Посочено е, че не са събрани данни от страна на пол. В. Р. за задържане на лицата С. и Т. съгласно разпоредбите на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и липсват доказателства, потвърждаващи законосъобразността на отдаденото разпореждане. В справката също е отразено, че не е осъществен необходимия контрол от страна на дежурния инспектор В. Б. П., относно законосъобразността на отдаденото разпореждане на страна на помощник дежурния полицаи Р..

Със справка рег. № 2699 от 11.05.2012г. на вид директор на дирекция „Инспекторат“ при МВР до главния секретар на МВР е направено предложение директорът на СДВР при спазване на изискванията на чл. 229, ал. 1, т. 4 от ЗМВР да вземе отношение спрямо служителите гл. пол. В. Р. – помощник оперативен дежурен в група ОДЧ към 09 РУП – СДВР, категория Д и към инспектор В. П. – полицейски инспектор VI степен, дежурен в ОДЧ към 09 РУП – СДВР, категория Г – III степен.

Жалбоподателя е запознат с изготвената справка лично срещу подпис на 30.05.2012 г., като от същия е подадено възражение с вх. № 23296 от 08.06.2012 г. срещу констатациите, съдържащи се в справката.

Дисциплинарното производство е приключило с издаването на оспорената заповед № 3 -8281 от 25.06.2012г. на директора на СДВР, с която на В. П. – полицейски инспектор VI степен дежурен в група „Оперативна дежурна част“ към 09 РУП при СДВР е наложено дисциплинарно наказание – „порицание“ за срок от шест месеца, считано от връчване на заповедта.

В хода на съдебното производство е изслушан като свидетел М. В. М. – патрулен полицаи в 09 РУП при СДВР, който е бил част от автопатрула на процесната дата –

16.02.2012г. В показанията си пред съда лицето заявява, че през деня са постъпили данни за извършени грабежи на територията на[жк]и по тази линия се работело. Заявява, че вечерта са извършили проверка на две лица в Л. 7. Изискали документите за самоличност на лицата, като направили проверка чрез ОДЧ и след извършена оттам справка се установило, че лицата са криминално проявени, като С. имал регистрация за грабеж. Обяснява, практиката в такива случаи: при условие че има данни за такива лица, от ОДЧ им нареждат да ги задържат, за да работи оперативен работник с тях. След това лицата са отведени в 09 РУП – СДВР и са изготвени заповеди за задържане, като за лицето С. полицаи М. си спомня, че е освободено на 15 минута от задържането. Обяснява, също че когато са довели задържаните лица в РУП В. П. не е бил в дежурната част, а е приемал молби от граждани за извършени престъпления.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното: Видно от данните по делото заповедта е връчена на служителя на 26.06.2012г., а жалбата до съда е подадена чрез административния орган с вх. № Я 23833 от 12.07.2012 г. По делото е представено заверено копие от известие за доставяне ИД PS 1463 004GT9 Н и разписка № 000393/ ИД PS 1463004GT9Н, от които е видно, че жалбата срещу заповедта е подадена по пощата на 09.07.2012 г. Следователно, жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

При преценка на законосъобразността на оспорената заповед съгласно чл. 168 от АПК съдът извършва преценка дали административния акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила и материалноправните разпоредби, в установената от закона писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е законосъобразността на заповед рег. № 3 – 8281 от 25.06.2012 г. на директора на СДВР, с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 2 и чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР във връзка с чл. 227, ал. 1, т. 6 от ППЗМВР на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание – „порицание” за срок от шест месеца, считано от връчване на заповедта.

Оспорената заповед е издадена от орган, разполагащ с материална компетентност. Нормата на чл. 228 от ЗМВР определя органите, компетентни да налагат дисциплинарни наказания на служителите в МВР. Към датата на издаване на заповедта жалбоподателят заема длъжност по служебно правоотношение – полицейски инспектор VI степен, дежурен в група „Оперативна дежурна част” към 09 РУП при СДВР. В случая органът, наложил дисциплинарното наказание, е един от изброените в чл. 186, ал. 1 от ЗМВР (директорът на СДВР), като е приложена нормата на чл. 228, т. 3 от ЗМВР. Следователно, заповедта е издадена от материалнокомпетентен орган.

Съдът намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя за неспазен срок по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно посочената норма дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. По аргумент от чл. 223, ал. 1 от ППЗМВР датата на откриване на нарушението следва да се счита датата, на която дисциплинарно наказващият орган е получил необходимите данни за извършителя и за дисциплинарното нарушение. В случая справка рег. № 2699 от 11.05.2012г. на директора на дирекция „Инспекторат” обективира наличието на данни за предприемане на действия за реализиране на дисциплинарна отговорност спрямо

служителите полицаи В. Р. и инспектор В. П. от 09 РУП -СДВР, като тази справка е адресирана до главния секретар на МВР, който е поставил резолюция на 14.05.2012г. справката да бъде съобщена на директора на СДВР за отношение и доклад, т.е. директорът на СДВР е запознат с нея след 14.05.2012г. Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е издадена на 25.06.2012г., което означава, че двумесечният срок по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР е спазен.

Що се отнася до спазването на установената форма и съответствието на заповедта с материалния закон съдът намира, че са допуснати нарушения, опорочаващи обжалваната заповед.

По отношение на възражението за липса на мотиви в заповедта съдът се позовава на Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г., ОСГК на ВС. Задължителното тълкуване относно мотивирането на административните актове в посочения тълкувателен акт съдът намира за запазило правното си значение и при действието на АПК и съответно приложимо в случая. Съгласно същото, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган, в съобщението до страните, в съпроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта. Тъй като в случая обжалваната заповед препраща към справка рег.№ Ж-34/09.04.2012г., същата е част от административната преписка и предхожда спорната заповед, с нея е запознат жалбоподателя, съдът намира, че изложеното в посочената справка съставлява мотиви на оспорената заповед – фактически и правни основания за издаването ѝ. В този смисъл възражението за липса на този съществен реквизит на спорния административен акт е неоснователно.

Същевременно обаче изискванията на специалната спрямо АПК нормативна уредба – Правилника за прилагане на ЗМВР поставя изискванията към формата и съдържанието на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание в системата на МВР. Съгласно чл.246, ал.1 ППЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Очевидно оспорената заповед не съдържа част от посочените задължителни реквизити: конкретните разпоредби, които са нарушени. Това нарушение на установената форма за издаване на заповедта е самостоятелно отменително основание по чл.146, т.2 АПК.

При преценка на основанието по чл.146, т.4 от АПК съдът констатира, че административният орган е издал обжалваната заповед в противоречие с материалноправните разпоредби за търсене на дисциплинарна отговорност. Съображенията на съда са липсата на индивидуализация на нарушението – както като конкретно деяние, така и като нарушени разпоредби/задължения. Съответно не се доказва извършване на конкретно дисциплинарно нарушение, вменено на жалбоподателя с процесната заповед и бланкетно формулирано като „неупражнен контрол над подчинени”. Не се установява дисциплинарнонаказващият орган какво конкретно деяние от фактическа страна вменява на жалбоподателя като дисциплинарно нарушение, както и не посочва кои конкретни разпоредби на правни норми или задължения, вменени с длъжностна характеристика, връчена на

жалбоподателя, същият е нарушил. Като фактическо поведение, обуславящо дисциплинарно нарушение в заповедта е посочено „не е упражнил необходимия контрол относно разпореждането, отдадено от главен полицай В. Р.“. А в справка рег.№ 13944/20.11.2009г., представляваща фактически основания отново е посочено бланкетното „не е осъществил необходимия контрол от страна на дежурния инспектор В. Б. П. относно законосъобразността на отдаденото разпореждане...“.

Освен горните формални нарушения, по същество не се установи дисциплинарно укоримо поведение на жалбоподателя. От една страна във връзка със задържането на двете лица не се установяват никакви съществени нарушения на процедурата и практиката на полицейските органи в тези случаи. Съответно и по отношение на контрола върху същото. Същевременно жалбоподателят в момента на даването на разпореждането за задържане и в хода на изпълнението му, е осъществявал други от функциите си като ОДЧ и обективно не е бил в състояние да вземе отношение по действията, извършвани от колегите му, в краткото време, през което се е реализирало задържането.

Ето защо от установената по делото фактическа обстановка не може да се направи категоричен извод, че инспектор В. П. е имал такова конкретно поведение във връзка с изпълнение на службата си, което може да се определи като дисциплинарно нарушение, в това число посоченото от дисциплинарно наказващия орган неупражняване на контрол над подчинени.

Не на последно място няма данни да е спазено изискването на чл.229, ал.2 от ЗМВР при определяне вида и размера на дисциплинарното наказание на жалбоподателя да са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

В горния смисъл и решение № 10311/08.07.2013г. по адм. дело № 2492/2013г. на ВАС, постановено по сходен казус (на другия наказан по случая служител), което настоящият съд съобразява като практика на касационната му инстанция.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата е основателна и оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер общо на 410 лв., от които 10 (десет) лева, представляващи внесена държавна такса за образуване на делото и адвокатски хонорар в размер на 400 (четиристотин) лева съгласно приложен договор за правна защита.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 и чл.143, ал.1 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 6 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. Б. П. заповед № 3 – 8281 от 25.06.2012г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 2 и чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР във връзка с чл.

227, ал. 1, т. 6 от ППЗМВР на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на В. Б. П. ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер на 410 лв. (четиристотин и десет лева).

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария в 14 – дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

(Боряна

Бороджиева)